SBK KONTAKT

2022:2 Södertälje båtklubbs medlemsblad

Alla båtar uppe!

Innehåll

Gaffel i Kalven 3

Redaktören har ordet 4

Tankar från en sittbrunn 6

Berättelse om SBKs Kappseglingar..... 8

Midsommar på Slandö Kalv 10

Möte med en medlem 12

Jollesegling på Kalven 13

Kräftkalas på Slandö Kalv 15

Om Neptuni Orden

Såsom många har observerat har under våren 2011 ett minnesmärke installerats ute på norra udden av Slandö Kalv. Märket är krönt av en treuddig gaffel, alltså en Neptunigaffel. Det kan därför nu vara skäl att redogöra något för Neptuni Orden och deras aktiviteter.

Neptuni Orden är en av Sveriges äldsta ordens-sällskap och är instiftad 1812 av kofferdikaptener och sjömilitärer, vilka fann sig blockerade i Londons hamn på grund av Napoleonkrigen. För att då samlas kring någon aktivitet beslutade man sig för att grunda ett ordenssällskap med målsättningen att bedriva välgörenhet, främst bland sjöfolks efterlämnade änkor och barn samt göra gott i största allmänhet.

Eftersom man var sjöfolk föll det sig naturligt att välja Neptuns treuddiga gaffel som symbol och började, till åminnelse av en del sommarutfärder att sätta ned en gaffel på platsen för sammankomsten. " Vår" gaffel på Slandö Kalv är nr 5 i ordningen och sattes ursprungligen upp 1836, det var ju några år innan SBK var påtänkt… Några rester av den har inte kunnat spåras, och i förekommande fall uppsätts en ny på förutvarande plats. Gafflar finns flerstädes i Stockholms skärgård, såväl på privata holmar som mer publika platser, t ex vid Gruvbryggan på Utö eller på Sandhamn.

Gafflar finns också uppsatta i London och på St.Barthelemy i Västindien –det sistnämnda var ju en kort tid en svensk koloni. Sällskapet är i huvudsak stockholmsbaserat och har ett påtagligt inslag av folk med intresse för sjöfart, båt och hav. Nästa år, 2012 är det alltså dags för 200-årsjubileum, vilket skall firas i Blå Hallen i Stockholms Stadshus under, kan man förutsätta, solenna former.

/ red

”Vår” gaffel på Slandö Kalv är nr 5 i ordningen och sattes ursprungligen upp 1836. Denna återinstallerades sedan under våren 2011.”

Saxat ur:
SBK Kontakt nr 2 2011,
Skribent: Henn Avasalu.

Det var Henns sista nummer som redaktör för SBK Kontakt efter 10 år ”vid pennan”.
/Editörens kommentar.)

Sänd in dina bidrag till Jan Sundkvist. Skriv texten i Word eller anteckningar och skicka med bilderna separat.

Jan Sundkvist
Majtorpsvägen 2
15270 Södertälje
Email: jan.sundkvist@gmail.com
Telefon: 073-6876228

Copyright: SBK KONTAKT. Överträdelser beivras.

Gaffel i Kalven

På Kalvens norra udde vid det vita starttornet finns en Neptunigaffel. Det är Neptuniordens gaffel nummer 5 och den sattes i Kalven under festliga former den 26 juli 1836. Kanske ska man säga att gaffeln sattes ”på” Kalven, men det blir lite roligare att säga ”i”.

Under 1800-talet blomstrade det svenska ordensväsendet, så det fanns åtskilliga sällskap, som företog storslagna utfärder i farvattnen kring huvudstaden, men just Neptuniorden, som instiftades i Stockholm den 22 mars 1812, lever vidare än idag och har som uppgift att genom understöd hjälpa sjömän och efterlevande. Neptunihjälpen delar årligen ut ungefär en miljon kronor i form av understöd, bidrag och stipendier. Dessutom kan man genom en stiftelse dela ut belöningar för ”bragd till sjöss”, vilket bl.a. skedde år 2020, då Emelie Persson vid Amfibieregementet (Amf 1 i Berga) belönades för ”Gott ledarskap, som starkt bidragit till att organisera räddningsarbetet efter en olycka till sjöss”. Som sig bör har Neptuniorden sitt säte i Sjöfartshuset på Skeppsbron 10 i Stockholm och vårdar traditionerna från sitt ursprung – Conjunkentus Orden – som bildades av svenska sjömilitärer och sjökaptener i London år 1801. Konung Carl XVI Gustaf är ordens Höge Beskyddare.

Huruvida 1800-talets festligheter, som brukade inramas av trumpetstötar och hurrarop, salut och skålarnas mångfald, denna gång rymde ett uppdukat smörgåsbord med kalvstek, vet vi inte, men att man åt och drack vet man, allt i nationalromantisk yra. Ibland iscensatte olika sällskap hela drabbningar på någon holme, naturligtvis efteråt avslutade i bästa samförstånd och dryckenskap. Vad det då ofta handlade om, förutom välgörenhet i Fattigsverige, var utflykter på Mälaren och i Saltsjön med stora flottiljer av segelbåtar – ett överklassnöje som samlade skaror längs stränderna, där man gled fram. Bl.a. Årstafrun – Märta Helena Reenstierna – har i sin dagbok beskrivit hur hon själv med häst och vagn följde flottiljerna längs infarten till Stockholm i höjd med Sätra och Mälarhöjden. Där skålades, där ropades, där viftades med flaggor och pruttades i basuner och horn. Och naturligtvis kanonerades det – salut från små kanoner, både i båtar och som svar från land. Det vore någonting att upprepa – har SBK fortfarande sin salutkanon i behåll? Salutkanon skulle ju kanske kunna få passera än idag, men den tid då redaktören personligen kunde ägna sig åt att skjuta salut med hagelgevär är nog förbi. Blåljus! (Annars brukade faktiskt redaktören i svunna tider ringa till vakthavande befäl vid polisen i Södertälje och anmäla sin avsikt att hylla någon god vän med en hagelbrakare i tidig morgontimma. Svaret var alltid: ”Bra. Då vet vi vem som skjuter!” Men nu råder andra tider.)

Neptuniorden för noga bok över sina gafflar, så i våra nära farvatten finns förutom gaffel nr 5 på Kalven också gaffel nr 7 vid ångbåtsbryggan intill Tullgarns Slott, gaffel nr 9 vid Taxinge Näsby i Gripsholmsviken och gaffel nr 11 på Halls Holme. Alla gafflar finns naturligtvis redovisade på Neptuniordens hemsida. Gaffel nr 1 då – jo naturligtvis på Sverigeholmen vid Skurusundet.

Det vore väl ett stilbrott, men kanske ”Agnes” tillfälligt kunde gaffelriggas och bestyckas med salutkanonen till Midsommarafton? En liten tanke bara – i all respekt för vad ”vår” Neptnigaffel nr 5 verkligen står för än idag.

Nedan följer Neptuniordens presentation av sig själv och sin verksamhet:

”NEPTUNIGAFFEL

Den treuddiga gaffeln har länge förknippats med det maritima, och är romerske havsguden Neptunus och hans grekiske förebild Poseidons viktigaste attribut.Treudden är även symbol för Neptuni Orden som bildades 1812 av svenska sjöofficerare och sjökaptener under Napoleonkrigen. Orden har en förhistoria i London under de oroliga krigsåren 1801-1902, då britterna beslagtog svenska fartyg. De strandsatta och övervintrande svenska kaptenerna och officerarna bildade då ett sällskap, som tio år senare kom att bli Neptuni Orden. Den har likt många andra ordenssällskap sitt ändamål i välgörenhet. Neptuni Ordens syfte är att under maritima förtecken odla kamratskap, stödja behövande sjömän och deras efterlevande, samt att idka hjälpverksamhet bland sina medlemmar. Sedan Neptuni orden bildade har ett trettiotal Npetunigafflar placerats i Stockholms skärgård och Mälaren, varav flertalet i stockholmstrakten men även på den tidigare svenska ön Saint Barthélemy och i London. Gafflarna står oftas på platser som är väl synliga för sjöfarare och tanken är att de ska uppmana förbipasserande att göra gott. Derigenom vårdar Neptuni Orden sitt maritima och välgörande arv.”

Redaktören har ordet

Hösten med sitt stämningsläge av avslutning, sammanfattning, vemod men också skönhet har fångats så vackert av Rolf Jonsson i den bild som pryder omslaget till detta nummer av Kontakt.

Men knappt hade höstmörkret svept in SBK i sin famn förrän festkommitten brakade lös med en pubafton, passande nog efter bomupptagningen den 15 september. Redaktören med hustru Margareta deltog naturligtvis och det blev sannerligen drag under galoscherna och gung i hela ordenshuset (om nu någon äldre medlem ännu minns landsplågan eller örhänget från Svensktoppen ”Sofia dansar GO-GO”, där man undfägnas med denna skira poesi ”De e jädrar i de snuset gung i hela ordenshuset, när Sofia spräcker kjolen i en GO-GO…”.

I klubbhuset spräcktes (så vitt redaktören kunde se) ingen kjol, men det dansades och det buggades, när Sigges Stardust höjde temperaturen i ett tung gung, så ölet skummade i glasen. ”Star dust” betecknar ju egentligen det interstellära rymddamm, som lär komma ur galaxers födelse och död och Sigges Stardust skapade sannerligen ett tillstånd av angenämt vibrato, som fyllde åtminstone hela rymden i klubbhuset. Ett lyckokast av festkommitten att hitta ett sådant band! Nu har man lagt ribban för förhoppningsvis återkommande pubaftnar!

Inför torrsättningen av sin lilla Amigo funderade redaktören över hur han skulle förfara, nu när masten var av och inga vant fanns att hålla sig i – numera äntrar red. sin båt över styrbords reling och detta underlättas av den fasta punkt ett toppvant erbjuder. Med detta borta måste taktiken anpassas, tänkte red., som ju tidigare ofrivilligt badat från södra bryggan i höstvattnet. Lösningen fick bli dottersonen, drygt 17 år, jolleseglare och lång och vig som en trädlevande orangutang.

Sagt och gjort: sms till gossen: ”Vill du att jag ska bada, eller kan du komma ner till varvet och köra båten till upptagningen?” med svaret ”Sorry. På läger i helgen. Glöm inte simkuddarna!” samt glad emoji. Ungdomen rasar på sitt sätt , morfar på ett annat. Men nu visar sig SBK på sina inneboende kvaliteter – medlemsanda och hjälpsamhet: ”Inte ska du bada. Behåll kryckorna och ställ dig på land. Vi fixar båten! Inga problem.”

Och det blev det inte heller. Nu vilar Cikanlo i sitt skjul. Så långt hösten. Sommaren då? Det blev mest bryggsegling – ett par vändor under segel runt Kalven, men annars kaffe i sittbrunn och tankar kring hur storseglet lättast skal hissas från densamma. Det är kul med båt – man tänker, konstruerar och håller sig vital.
Medlemsmötet efter bomupptagningen förstärkte intrycket av ett välmående SBK:

Mycket har uträttats av villiga medlemmar, samtidigt som många kunde gjort mer än att bara se klubben som ett ställe att parkera båten. Jo, då. Men det är en ständigt upprepad visa, som ju också tål att upprepas. Unga starka viljor och armar måste till – vi äldre blir inte yngre. Men just som redaktörens tankar vandrar åt det hållet, dyker plötsligt några ungdomar upp med aktuella rapporter från kappseglingar och ungdomssektionen och redaktören ser sig yrvaket omkring i salen – där sitter ju folk! Huset är fullt! På medlemsmötet! Det finns gott hopp inför framtiden!

Redaktören, med ett förflutet i infanteriet på cykelskyttebataljon, utbrister sånär ”Framåt! Följ mig!”. Men han är 82+, så gör inte det! ”Gammal man gör så gott han kan, men dansar fan så illa. Hela kroppen svänger han – men ändan, den står stilla.” (Hasse Alfredsson)
Nu är det plats för ungdomen!

Framåt! På egen hand!

Tankar från en sittbrunn

Denna fredagseftermiddag i mitten av maj är det dags att kasta loss från bryggan i Bergvik för att hinna in till Stockholm och starten för årets första kappsegling, Lidingö runt – men i morse kom tyvärr sjukanmälan från min Styrman. Som tur är kan en IF-båt seglas ensam, så ingen anledning att stanna hemma.

Frisk västlig vind blåser över Björkfjärden, och med ett försegel hissat kan motorn gå på lågvarv och bensin sparas de 4 timmarna i den smala passagen förbi Ekerö och vidare förbi Slagsta och Sätra fram till Liljeholmsbron. Segel är ju helt rätt med Putinpriser på bensin, tänker jag förnöjt i sittbrunnen. Och inte blir det en massa koldioxid som förstör klimatet heller.

Övernattning vid kaj på Djurgården och sedan går starten för IF-båtar och ett 30-tal andra lika stora båtar lördag morgon kl 10.20, tredje startomgången av totalt sex starter. Var 10:e minut går en ny start och de största och snabbaste båtarna startar sist, totalt mer än 110 båtar anmälda. Vi som startar tidigt blir som små harar för dom stora båtarna att segla i kapp. Västan fortsätter blåsa så det blir halvvindsstart söder om Lidingöbron med läns på andra benet längs sydsidan av Lidingö. Skall jag ensamseglare våga sätta spinnakern…..? Fullt med båtar och ingen plats att vingla efter starten. En IF-konkurrent med 3 kvinnors besättning går ut på styrbordssidan av fältet och får upp spinnakern, fler och fler andra båtar likaså. När dom dragit iväg några båtlängder före mig är det dags! Låser rodret, går fram på fördäck, upp med spinn-bommen, haka i gajarna och öppna fördäcksluckan….snabbt tillbaks och hissar upp spinnakern genom fördäcksluckan med hjälp av fallet som är draget bak till sittbrunnen. Skotar ut den getingmönstrade spinnakern. Hoppsan, där flyter min orange spinnakersäck förbi på babordssidan, den brukar jag ju

packa undan i god tid ….men ett litet offer till sjögudarna kanske hjälper idag?

Efter 10 minuters spinnakersegling kommer jag i kapp en klassisk Folkbåt i trä med 2 mans besättning som försöker spira ut sitt lilla försegel på länsen – får en gillande komplimang om att min spinnaker är uppe.
-Tack, men det blir nog bara spinnaker på första benet, för stor risk att gippa ensam och kanske få genuaskoten snodda på kommande kryss.

Solen skiner och det är ett långt pärlband av segelbåtar som rundar Lidingös sydöstra hörn, smal passage med ett skär 30-40 m om styrbord, och strax därefter slår det om till kryss – då dånar en 12-meters båt med dyra svarta laminatsegel upp på min lovartsida. får back i sin spinnaker och snabbt skall dom 8 grabbarna i besättningen få ner spinn, hissa och skota upp genuan för kryss. Jag undrar i min sittbrunn hur min gula gelcoat skall se ut efter att ha gnidits mot det svarta 12-m skrovet, men grabbarna klarar precis att få upp stäven på båten på kryss, och så är dom förbi, utan gelcoatskada tack och lov.

Askrikefjärden på Lidingös nordöstra sida har flera grund man behöver akta sig för på kryssen, bl.a Prästgrundet
-Visst måste väl prästen en gång i tiden ha gått på grundet här, tänker jag i sittbrunnen medan jag aktar mig för styrbordsbåtarna (de som har vinden in om styrbord har förkörsrätt) som jag behöver sick-sacka förbi.

-Undrar om prästen seglade eller om det var kyrkrodden…?

Vinden vrider och det gäller att slå på alla vrid om man skall hänga med den oliv-färgade konkurrenten som ligger 500 m före. Banan går runt ett par öar norr om Lidingö och sedan tillbaka söderut på Askrikefjärden, frisk härlig vind i solsken – detta är verkligen seglingspropaganda tänker jag. Klarar precis sista sjömärket, ligger bara 300 m bakom oliv-båten nu efter kryssen och kan falla ner på läns igen. Oj vad många båtar som satt spinnaker och drar ifrån. Jag tittar stint på seglen. Försöker få både genuan och storseglet att dra och följer de närmaste båtarna framför mig. Vi seglar och seglar och sjömärkena passerar ett efter ett.

-Men var är då Bosöns brygga där det skall ligga 2 gula bojar som mållinje? Ser inte till den, men har bra häng på de 2 båtarna före, ser ut som folkbåtarna igen. Men vad nu – vi är redan tillbaka vid Lidingös sydöstra udde? Och inga målbojar syns till? Folkbåtarna vänder hemåt mot hamnen vid Hundudden på Djurgården och jag anar att jag följt efter ett par båtar som gett upp och seglat raka vägen hem istället för att gå in till målet vid Bosön. Den västliga vinden ökar och jag behöver burka ut över lovartssidan på sista kryssen tillbaks, se där gick jag faktiskt högre mot vinden och förbi folkbåten igen!

Härligt majväder och massor av vackra segel runt Lidingö gjorde absolut denna regattan mödan värd att segla ensam, även om jag i resultatlistan får resultatet ”DNF” (Did Not Finish). Kanske om Styrman funnits med ombord hade vi hunnit titta lite på sjökortet och se var målet låg också…. Hoppas att fler båtar från SBK vill vara med och uppleva den fina seglarpropagandan Lidingö runt i maj 2023!

Vid rodret, Stefan Lillieborg, SWE1161 La Jaune

Berättelse om SBKs kappseglingar

Under seglingsåret 2022 hade tävlingskommittén nöjet att få arrangera både 2-dagars och Höstregattan (KM) ute på ”Kalven”.

Vid skrivandet av denna text är vi inne i slutet av oktober, bommarna är precis upptagna och vi har firat av denna säsong med en väldans trevlig pubkväll nere i kompassen. Jag sitter och försöker minnas tillbaka på de seglingar vi haft, men precis som gubbarna nere i klubben säger, så är minnet inte längre som det en gång varit! Jag ska göra ett försök att minnas så gott jag kan och återge seglingarna med rättvisa, jag har ju trots allt lyckats smyga in en brasklapp.

Bild från lördagens segling, 2-dagars 2022. I förgrunden syns vinnarduon Joacim Adolfsson och Mats Svensson. I bakgrunden Bull 7000 (t.v) & Dehler 38 (t.h).

2-Dagars 2022

2-dagars seglades i år helgen vecka 34, den 27 & 28 augusti. Hela veckan hade solen strålat starkt över Slandö kalv och förväntningarna inför helgen var höga. Jag själv hade legat ute på hamnvärdsvecka och förberett, fixat och donat med saker mest hela veckan. Startbojarna låg där de skulle med flaggorna vajandes i topp, grillplatserna nystädade och prisbordet på plats. När jag vaknade på lördagsmorgonen och blickade ut över Björkfjärden var vattnet helt spegelblankt, inte en endaste vindpust! ”Shit, hur ska detta gå?” Tänkte jag. Tillsammans med de tappra kaptenerna som anslutit för att delta i helgens tävling togs beslutet att skjuta upp starten en timma, det stod trots allt på telefonen att det minsann skulle komma lite vind. Sagt och gjort: de tävlande fick en timmes extra förberedelsetid, innan vi drog i gång seglingarna. Hela nio tävlande båtar deltog, vilket i alla fall denna gång får vara positivt. Det har ju trots allt varit svårt att få ihop någonting de senaste åren, framför allt på grund av pandemin, så extra kul att det även var två båtar utifrån, som deltog! I alla fall. På berget utanför klubbstugan stod åskådarna för att se lördagens start. Båtarna var ivriga att få komma i väg, vi hade till och med en tjuvstart och det hör inte till det vanliga. Utan att nämna några namn, så var denna herre över linjen nästan tio sekunder innan starten gick och uppe på berget stod åskådarna och undrade vad Herr Tjuvstart höll på med nu, detta skulle han minsann få sota för! Efter starten kryssade sig båtarna upp i den lätta vinden mot Pingst för att sedan kryssa vidare och runda Gåsholmen, det gick inte fort, men huvudsaken var att det gick. När båtarna rundade, kunde de slänga upp sina gennakrar och spinnakrar och sänglakan eller vad man nu kan tänkas sig använda. Länsen gick ner mot picken i Bastmora och vidare upp till Slandö lera för att sedan gå i mål utanför klubbhuset. Seglingsdagen avslutades med en liten samling och prisutdelning för dag 1. Inför dag 2 var prognosen ökande vind och regn, och jag vill minnas att byvinden skulle röra sig upp mot 12-13-14 m/s. Några valde att ställa in sin medverkan men det blev till slut 5 startande under söndagens segling. Söndagens bana blev kort relativt vindstyrkan och båtarna var ute knappa 90 minuter. Starten gick utanför klubbhuset och i full kareta sprätte båtarna upp mot ostpricken vid Midsommargrund för att sedan ge sig iväg och runda Varnebyskären. Från Varnebyskären var det en brant slör ner mot Bastmora för att sedan ta sig in i mål. Båtarna kom en efter en och det skiljde endast 15 minuter seglad tid mellan första och sista båt i mål och det korrigerade resultatet blev ännu jämnare! Endast cirka 5 minuter skiljde på första och sista båt när SRS-talen blivit applicerade, mellan Bosse Andersson på 2a plats i sin Nova och Jan-Erik Sandh

på 3e plats i sin Wasa 34 skiljde det endast 1 sekund på korrigerad tid, spännande! Båtarna började rulla in i hamn och jag som seglingsledare hade fullt sjå med att skriva in resultatet i poängberäkningsprogrammet, för det var ju alldeles strax dags för prisutdelning, det utlovade regnet rörde sig snabbare mot oss och jag själv hade fler saker att rota i, innan jag lovligt fick fara hemåt. Resultatet finns att läsa i sin helhet på vår hemsida, men de som fick ta emot förstapriset denna gång är väl vana vid det här laget. Det var Joacim Adolfsson med gast Mats Svensson, som seglade hem 1a plats på 2-dagars 2022 och fick äran att ta emot den fina glaspokalen. Stort grattis!

Höstregattan & KM 2022

Den 10 september seglades Höstregattan & KM ute på södra Björkfjärdens fina vatten. Jag hade följt vindprognosen under veckan som gick, ena dagen stod det att det på lördagen skulle blåsa 5 m/s medan det den andra dagen stod att det att vinden skulle utebli - knepigt. När banan lades på onsdagen innan seglingen, utgick vi från att det åtminstone skulle blåsa minimum 3 m/s och max upp mot 6–7 m/s. Det var fortfarande osäkert om seglingen skulle bli av, det var ju trots allt bara 4 båtar anmälda och med det golv vi lagt på 5 båtar, såg det tvivelaktigt ut, så funderingarna gick om att jag skulle anmäla mig själv för att lämna WO, men njäe så blev det inte. När vi satt där och ritade banan, tog vi ändå beslutet att vi kör trots allt, det är ju ändå KM. Sagt som gjort: jag drog iväg för att beställa pokal och inhandla lottpris, ett Södertäljekort laddat med 500kr blev det denna gång. När jag och Jonas sedan kom ut på fredagen (eller var det lördagsmorgonen?) så kliver plötsligt Ubba Sandh fram och anmäler sig, inte minst för att det minsann ska vara 5 båtar. Stort tack! Innan båtarna släpps ut på vattnet, går vi på skepparmötet igenom dagens bana, prognos och förväntad seglad tid. Denna segling var planerad för 5 m/s ostlig vind, vilket vi prickade in ganska exakt, seglade tiden beräknades ta 3-4 timmar. Efter skepparmötet gick seglarna ner och förberedde sina båtar innan de försvann ut på vattnet. I sedvanlig ordning gick starten utanför klubbstugan och publiken satt och hejade uppe på berget. Extra trevligt att vi denna gång hade besök av ungdomssektionen, som själva anordnade KM i optimister i viken utanför piren. När starten gick gav sig båtarna genast iväg på en halvvind för att runda fyren norr mot Kurön och sedan länsa bort mot Köttholmen för att runda Bohus. Väl borta vid Bohus skulle båtarna ta sikte genom Ridöhålet och vidare in mot mål. Vägen in mot mål var en lång kryss och från land såg det ut som att båtarna hade lite olika strategier för att komma först. Några valde att gå söderut, medan andra gick på en mer nordlig kurs. En efter en skar båtarna mållinjen till publikens jubel. När sista båt gick i mål, fick de lugnt och sansat komma in i hamn för att äta och packa i all last, som låg kvar på bryggan. Jag själv sprang fort som attan till datorn för att lägga in tiderna i beräkningsprogrammet och se där - vi har ett resultat!

Under medlemsmötet den 15 oktober delades 1a priset för KM 2022 ut av tävlings-kommittén Till vinnarna Joacim Adolfsson & Mats Svensson.På bilden syns Henrik Magnusson (t.v) och Mats Svensson (t.h).

Uppe på prisutdelningen var stämningen go´ o gla´ och snacket om hur det var ute på banan hördes eka över fjärden. Det kom en del kommentarer om att banan var väldigt rolig och bra lagd och det får vi tacka för! Efter ett tag tystnade dock snacket och det var dags att delge resultatet. Noggrant redovisade tider visades för åhörarna och till applåder presenterades i vanlig ordning vinnaren, Joacim Adolfsson och Mats Svensson i Aphrodite 22an My. Stort grattis!

Tävlingssektionen vill tacka alla som har deltagit på årets genomföra seglingar och önskar att fler vill våga sig ut till tävlingarna på ”Kalven” 2023. För vår del börjar nu planeringsarbetet inför nästa säsong så hör gärna av er med önskemål eller synpunkter till Tavling@sodertaljebk.net.

Tävlingssektionen 2022
Jan-Erik Östling
Henrik Magnusson
Jonas Magnusson

Skribent
Henrik Magnusson

Resultat från kappseglingarna finns på hemsidan

Midsommar på Slandö Kalv

Midsommarfirandet på Slandö Kalv blev festkommitténs andra åtagande i år efter sillunchen vid öppnandet av klubbön i våras. Efter den sedvanliga samlingen vid flaggstången på hamnplan kl.10.00 på midsommaraftonens morgon gick vi igenom dagens program till den tappra lilla skaran som hade samlats där. Arbetsuppgifter delades ut av festkommittén och därefter skingrades de frivilliga medhjälpare för att utföra de sysslor som de erbjudit sig att hjälpa till med.

Midsommarstången kläddes med löv och blommor och restes med hjälp av några duktiga ”sjöfarare”. Då upptäcktes att flaggan som skulle kröna skapandet av den ståtliga midsommarstången hade levt sina bästa år och fick slängas, trasig och smutsig som den var! Det fanns ingen ny flagga att tillgå tills en båtägare kom på att en båtflagga borde fungera lika bra. Så blev det och en båt fick återvända till hemmahamnen utan sin båtflagga efter midsommarfirandet. Dock fick båtägaren tillbaka sin flagga vid ett senare tillfälle när midsommarstången byttes ut mot den ”vanliga flaggstången” med en ny flagga på toppen.

Därefter följde den sedvanliga dansen runt midsommarstången med de sedvanliga ringdanserna och avslutades med ”raketen” till alla barnens stora förtjusning. Kökspersonalen gjorde också en rejäl insats och dekorerade 9 st jordgubbstårtor (ja, jag skrev rätt, 9st) under sitt arbetspass med tillhörande kaffekokning. Sillunchen som varje båtägare ordnat efter eget tycke och smak inmundigades med glatt humör till en och annan ”nubbbe” till sillen.

Efter lunchen sålde jag, undertecknad, 200 lotter till lotteriet där överskottet av vinsten skulle skänkas oavkortat till Ukrainas krigsdrabbade befolkning. Lotterna tog slut på nolltid. Höjdpunkten av kalasandet nådde sin kulm när jordgubbstårtorna bars ut och serverades till eftermiddagskaffet och lottdragningen startade. Alla utom 2 tårtor gick åt!

Högvinsten, ett biopresentkort på 300 kr gick till en lycklig vinnare men den allra högsta vinsten blev ändå överskottsvinsten på 1000 kr som i sin helhet skänktes till Ukraina! Det känns bra att även Södertälje Båtklubbs medlemmar (och gästande båtklubbsmedlemmar) har varit med och bidragit till krigets offer i Ukraina.

Den tidigare utannonserade femkampen ställds in p.g.a. tidsbrist och återtogs sedan på kräftskivan som festkommittén också var med på och ordnade detaljerna till (duknig, sånghäften, dekoration, femkampen som blev en duellkamp med diverse grenar mm.) Men det berättas det mer om i en separat artikel.

Hannele Nilsson

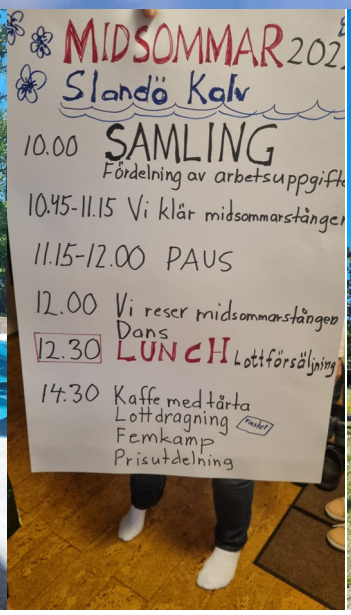
MIDSOMMAR 202
Slandö Kalv
10.00 SAMLING
Fördelning av arbetsuppgift
10.45-11.15 Vi klär midsommarstången
11.15-12.00 PAUS
12.00 Vi reser midsommarstången
Dans
12.30 LUNCH Lottförsäljning
14.30 Kaffe med tårta
Lottdragning
Femkamp
Prisutdelning

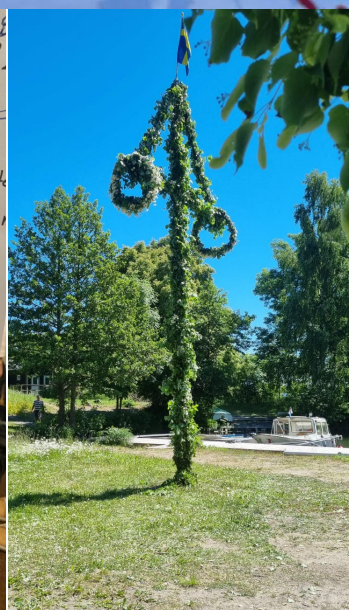

Möte med medlem

Kari Väisänen – 63 år, född i Södertälje och medlem i SBK sedan 2007. Kari har motorbåt – en Shetland på Mälarbadet – och har de senaste två åren varit engagerad i hamnkommitten, men kliver av på grund av sitt arbete på Astra, där han är driftteknikер med allt vad det innebär av helgberedskap och åtföljande krav på snabba utryckningar.

Han kan se tillbaka på ett omväxlande yrkesliv med äventyrliga inslag och redan i värnpliktsåldern profilerade sig den unge Kari genom att fullgöra sin värnplikt i Finland 1978-79, vid Luftvärnsregementet i Åbo. Det var naturligt, tyckte han, stolt över sitt dubbla medborgarskap och finsktalande. I Åbo fick Kari utbildning i avståndsbedömning till mål på hög höjd och vann dessutom två tävlingar i avståndsbedömning. Ett övat sinne för detta kommer även idag väl till pass på sjön. Det är ju bara att själv försöka dels hitta, dels bedöma avståndet till pricken på Slandö Lera för att önska att man är säker på avstånd. (Reds anmärkning).

Och efter värnplikten? Jo, långa avstånd igen:
Kriget hade skördat sina offer i Karis släkt och olika öden spelade in, vilket även kom att påverka Kari, när en morbror oväntat ringde honom från Australien en dag år 1980, så 1981 emigrerade han och stannade Down Under till 1983. Det blev Perth och där kom det att bli segling i (eller på) en Surf Cat – en katamaran som gick att pressa å det våldsammaste. Lärorik båthantering - att surfa på Guds försyn och oceanens vågor!
Utanför Freemantle inspirerades till fri dykning efter bläckfisk, som ljustrades. Kari drar sig till minnes hur fyrtiofem minuters kokning gav ett kött med smak mellan räka och kräfta, men med bättre tuggmotstånd.

Emigration gav arbetstillstånd och Kari befann sig snart på ett enormt bygge norr om Perth. Det gällde en damm, som skulle skydda mot monsunregnens Spring Floods – våldsamma flodvågor med oerhörda krafter och Kari har ett minne av hur en bil lyftes upp i en trädkrona.

Efter dammväggen väntade nya höjder – höghus i Perth. 17 – 18 våningar i en hastighet av en våning om dagen. Man började med hisschakt och toaletter – våningsplanen kom senare och arbete med formbygget skedde med vid utsikt. Nästa jobb förde Kari till nordvästra Australien – ett brobygge till ett projekt för att utvinna gas ur havsvatten. Allt detta gav en gedigen allmänteknisk byggutbildning.

Kari levde nu på en byggcamp och där kunde tillvaron vara riktigt nice för en hungrig ung man: två (2!) T-bone Steak till lunch och det bjöds på allt. Men man jobbade tio timmar om dagen, sju dagar i veckan och fysiskt var det hårt, men Kari tränade löpning uppför en mördarbacke – ”Heart Attack Hill”, ibland tillsammans med välväxta kängurur. Snabba typer.

Efter 1983 var Kari hemma igen och nu som elektriker - från 1998 på Astra – först på elsidan och sedan som driftteknikер med ansvar för infrastruktur för vatten och ånga – HWAC (Heat, Water, Air Condition).

Kari har bred erfarenhet av segling, så utöver pilsnabba katamaraner har det bl.a. blivit segling med en Wasa 55:a från Pershagen till Västervik och tillsammans med en annan Wasa 55:a på Östersjön runt Gotland, Öland, Christiansö och Bornholm. Särskilt kommer minnet av hur den skörade focken måste bärgas från fördäck i styv kuling. Man behöver inte segla i Australiens vatten för att uppleva dramatik.

Karis motto har varit ”Var inte rädd för utmaningar!”, men nu blir det lite stillsammare: att ordna och fixa Shetland till nästa säsong. Båten alltså, öarna får vänta.
Men åter till att vara engagerad i klubben:
Kari tycker det är bra med rotation i engagemanget. Man bör som medlem åta sig uppdrag i olika sammanhang

och det behöver inte vara mångårigt heller. Särskilt i hamnkommitten blir det periodvis många timmar vår och höst och här är heller inte alla fritt utbytbara – truckarna kräver sitt och truckförarna blir därför en liten utvald skara, men hela gänget är ju inte engagerat vid varje tillfälle det sjö- eller torrsätts, utan sysslorna fördelas i bästa samförstånd.

På tal om arbetsfördelning noterar Kari den enorma skillnad i arbetsinsatser, som trots allt råder i vår klubb – ett fåtal medlemmar lägger ett imponerande engagemang i klubben, några både åtar sig och genomför stora byggprojekt som pumphuset vid norra lyftkajen och ombyggnaden av hamnvärdsbostaden på Slandö Kalv, klubbhuset Kompassen får sin regelbundna omvårdnad och festkommitten sprider glädje. Men en minoritet alltså, och hur sega gubbar och gummor vi än har att tacka för så mycket, är det också så att människor åldras, så Kari tycker det är nödvändigt att yngre medlemmar i allt större utsträckning åtar sig ideellt arbete och på så sätt för de äldres goda insatser vidare. Bryggor kräver ständigt underhåll , plankor är tunga och gamla ryggar och knän kan behöva vila sig. Det finns både plats för och behov av yngre folk med bibehållen smidighet och oförbrukad armstyrka.

Jollesegling på Kalven

Den 10 september genomfördes en jollesegling på Kalven, ett kärt återkommande av tidigare traditioner. I samband med att klubben arrangerade sitt årliga Klubb Mästerskap för kölbåtar genomfördes även ett litet KM för våra yngsta seglare med Optimistjollar.

Det var deltagare och ledare från årets jolleseglarskola som arrangerade en ”Kalvendag” med kappsegling. Jolleseglarna brukar segla på onsdagskvällar utanför klubbstugan vid gamla Mälarbadet men dagen till ära hade man tagit sig ut till Slandö kalv. Sex stycken jollar hade bogserats ut och sex glada jolleseglare med föräldrar bjudits in till dagen. Föräldrar och seglare hämtades upp i Sandviken och välkomnades av ledarna till vår vackra klubbholme. Efter genomgång av tävlingsregler, lottning av båtar och toabesök travade alla upp på berget vid klubbstugan för att titta på starten av KM för kölbåtarna och eventuellt få lite tips på hur man bör göra för att få en bra start men mest spännande var nog startpistolen. Så var det dags att rigga jollarna och ge sig ut i viken för att segla. Inne i viken där en triangelbana lagts ut var vinden inte allt för stark och lite ojämn vilket gjorde det svår seglat. Först seglades en ”tune up” runda så seglarna fick känna lite på banan sedan seglades tre tävlingsrundor. Med den lånade startpistolen sköts ett startskott vilket seglarna tyckte var riktigt spännande men den första starten var lite ”osamlad” och ansvarige i startbåten ropade: Starten har gått! för att uppmärksamma seglarna på

att nu var det dags att sätta kurs mot första bojen. Så småningom kom de iväg och första seglingen avklarades. Vid de följande starterna och seglingsrundorna syntes det att seglarna lärde sig mer och mer om hur de skulle göra för att få en bra start och sedan ta sig runt triangelbanan på snabbaste och mest effektiva sätt ivrigt påhejade av föräldrar och publik på land.

Efter avklarad segling bjöds alla på grillade hamburgare och under tiden började även kölbåtarna att komma i mål. Det blev prisutdelning förstås med både pokaler och medaljer till alla deltagare. Klubbmästare i optimistjolle 2022 blev Oliver Lindberg och på en hedrande andra plats kom en av nybörjarna för i år Alvar Engman och på tredje plats Hugo Lindberg. Övriga deltagare var Cornelia Falk Larsson, Isabell Ekelind och Milla Engman.

Sen hade de som önskade möjlighet att bada bastu och ta sig ett dopp i Mälaren och innan det var dags att lämna Slandö Kalv för denna gång. Det var ett gäng trötta men glada och nöjda seglare, föräldrar och ledare som lämnade ön på eftermiddagen med sex optimistjollar på släp tillbaka till SBK:s hemmahamn vid klubbhuset.

Kräftkalas på Slandö Kalv

Förberedelserna startade lång tid i förväg. Vad skulle göras och vad skulle inhandlas. Tillbehör till kräftor som var och en hade med sig hemifrån, kaffe o kakor. Ja, listan blev lång och festkommitténs båtarna stuvades fulla med proviant.

Denna dag blåste det kraftigt på Mälaren. Säkert 10-13 sekundmeter. Vinden var västlig så vi gick med fulla segel och det blev en god seglats ut till Slandö Kalv på förmiddagen. Ett flertal båtar hade redan angjort hamn dagen före. Vi revade seglen och gick för motor (utombordare) den sista biten in i hamn. Då plötsligt backar en större motorbåt ut hamnen av okänd anledning och vi fick avbryta kurs och fart för att lämna plats till motorbåtens manöver vilket fick till följd att vi tappade kurs och fick snurra runt tre varv innan vi hittade rätta infartsvinkeln. Vinden var dock för kraftig så det hela slutade med att hamnvärdarna assisterade oss in till land och bryggan där välvilliga och hjälpande händer tog emot oss. En utombordare på 6 hästkrafter och ett vindfång som en Maxi 68 har var denna dag inte tillräcklig för att få den styrfart som behövs i stark vind för att angöra bryggan på ett lättsamt sätt.

Hursomhelst, vi var nu i säkerhet, segelbåten var förtöjd och varorna till kräftkalaset stod på torra land. Hannele kunde pusta ut och Carina kom med motorbåt en stund därefter.

Festkommittén började med att rigga belysningen på altanen utanför klubbhuset, tvättade alla stolar och bord, vita dukar och ljus placerades ut på borden och förankrades med små stenar här och där.

Sist ställdes bröd och smör ställdes på borden. Bordet med vinster till tvekamp riggades och kalaset kunde börja. Det fanns både gäster och SBK-are i hamn och några av deltagarna var så hungriga att de startade innan själva kalaset deklarerats som öppnat. Hannele och Carina hade hoppats på en gemensam start men fick rätta sig efter deltagarnas iver. Starttiden kl.18.00 hölls något varierat av deltagarna men alla verkade trivas gott och lekledaren Carin gjorde succé med allehanda lustiga lekar som belönades med olika små priser till deltagarnas belåtenhet.

Ett och annat regnstänk kom också men solen och regnbågens färger gjorde att ingen av festdeltagarna brydde sig. Det sjöngs snapsvisor, sörplades och skålades om vartannat. Linus med stadig stämma stämde i med en solosång, snapsvisa förstås

och Hannele med sin klara stämma likaså med en annan snapsvisa. En lyckad afton helt enkelt och kvällen blev sen innan alla funnit sin kojplats.

Dagen efter återstod städningen av verandan och köket vilket raska flickor fixade galant.

När Carina och Leif skulle ge sig iväg dagen efter så uppstod en brand i motorbåten som snabbt släcktes med en pulversläckare. Det hela resulterade i att deras båt fick bogseras in till SBK:s brygga i Södertälje. Båten fick därefter tömmas och saneras men ingen kom till skada.

Tack för oss i festkommittén som söker två medhjälpare till de kommande evenemangen Adventskaffet, nästa års midsommarfirande på Slandö kalv och höstens kräft-kalas. Kanske blir det också en ny pubkväll framöver?

Ring in ert intresse till oss, hälsar Hannele och Carin.